

Derefter fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

Formanden: Hvad angaaer den næste Sag paa Dagsordenen, som vedrører Forslag til Lov om faste Lønninger for Retsbetjent og Magistrats-Embeder i Kongeriget Danmark, som hidtil ganske eller tildeels have været afslagne med Sportler, er det mig meddeelt, at Justitsministeren paa Grund af Sygdomsforfald ikke kan være her tilstede, og jeg skal derfor ikke nu sætte denne Sag under Forhandling. — Vi gaae derimod over til den næste Sag paa Dagsordenen, som angaaer Forslag til Lov, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser angaaende Jagten*). Denne Sag er til eneste Behandling. Udvalgets Erklæring**) er bleven omdeelt paa de Herrer's Pladser. Udenfor det i denne Erklæring stillede Endringsforslag er der intet Endringsforslag fremkommet. Jeg sætter nu dette Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren (Carlsen): I det Hele kan jeg henholde mig til den Erklæring, som Udvalget har tilladt sig at afgive over Lovforslaget, saaledes som det er kommet tilbage fra Folkethinget. Jeg anseer det dog for nødvendigt at tilføie nogle Bemærkninger, da jeg ikke kan antage, at Størsteparten af de Herrer ere saa uoplyste om de Forhold, hvortil vort Endringsforslag slutter sig, at de kunne votere derom. Jeg maa kalde tilbage i de Herrer's Erindring, at det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa at frede Dyr, som man anseer for nyttige; det gaaer ud paa at indskrænke Jagten med Hensyn til visse nyttige Dyrearter, men det er ikke nogen Lov, som gaaer ud paa at frede Vildtet, saaledes at man i streng Forstand kan kalde det en Jagtlov. Nu traf det sig, at der stod en Bestemmelse om at frede Ræve i Klitter, skjøndt disse Dyr ellers ikke vare optagne i Loven for at fredes hyderligere,

end det allerede var Tilfældet. Det var da forstaaeligt, at man kom til at undersøge, hvorvidt det var rigtigt at indrømme Ret til at udrydde Rævene i Haverne ved Hjælp af Skjbevaaben, da det maatte indrømmes, at Rævene ogsaa gjøre Skade. Jeg troer imidlertid ikke, at de Fleste af de Herrer, og heller ikke den ærede Minister, tilfulde have vurderet, hvilke Følger det vilde have at indrømme den Frihed, som er bleven indrømmet i Folkethinget. Jeg er overbevist om, at dersom man giver denne Frihed, vilde Rævene for en stor Deel blive udryddede. Da jeg er en gammel jæger og har saa at sige fra min Barndom kjendt disse Forhold, skal jeg tillade mig at bemærke, at naar man om Vinteren vil udlægge Rabsler, saa kan man sidde ganske gemhytlig i sin varme Stue i en klar Nat og stille Bøssepipen ud igjennem en Rude, der er til at aabne, og skyde Ræve; det er saa sikkert, at de gaae paa udlagte Rabsler, at man kan være forvisset om, at Rævene vilde indfinde sig i et meget bethdeligt Antal paa de Stæder, hvor Rabsler ere udlagte. Naar man nu tillige betænker, at Prisen paa en Rævs Pels — jeg skal ikke nævne nogen bestemt Sum, da jeg ikke veed, hvorledes Markedsprisen nu er, — er saa høj, at det rigeligt kan betale sig at vaage en Nat derfor, saa troer jeg, at man vil indrømme, at der i ethvert Sogn vil være Folk, som deels for Fornøielses Skyld og deels for at skaffe sig Fordeel vilde udlægge Rabsler i Haverne og da bortskyde saa at sige alle Egnens Ræve. Jeg vil tilføie, at de, som selv have Skove, pleie at lokke Rævene til dem ved at udlægge Rabsler, ikke for at skyde dem, men for at faae dem til at blive der, for at man saa til næste Aar kan faae dem og deres Ungel. Efterat jeg har stillet dette forud, skal jeg tilføie, at jeg anseer Rævene for at være mere nyttige end skadelige. Jeg er saa overtydet, som Nogen kan være, om, at dersom man udrydder Rævene, vilde Skovene komme til at lide ganske overordentligt derunder. Det er faldet i min Lod igjennem en Række af Aar at anlægge bethdelige Strækninger Skov deels ved Besaaning og deels, og det hovedsagelig, ved Beplantning. Her gjøre Musene meget stor Skade og Rævene meget

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1945—46.

**) Udvalgets Erklæring findes i Anhang B. Sp. 773—74.